

คำจำกัดความของผู้ป่วยโรคบิดที่เกี่ยวข้องกับการระบาดครั้งนี้ คือผู้ที่มีอาการ ถ่ายเป็นมูกเลือด ปวดท้อง คลื่นไส้ มีไข้ การดำเนินการสอบสวนโรคครั้งนี้ประกอบด้วย การค้นหาผู้ป่วยรายแรก ค้นหาผู้ป่วยเพิ่มเติม การสอบถามประวัติผู้ป่วยและการตรวจจุลจากระ ผลการสอบสวนโรคพบว่า เรือยนต์จังหวัดลำพูนอยู่ห่างจากจังหวัดลำพูน 2 กม. ตั้งอยู่ริมถนนสายริมปิง มีนักท่องเที่ยวทั้งหมด 630 คน โดยแยกเป็นนักท่องเที่ยวชาย 618 คน นักท่องเที่ยวหญิง 12 คน มีผู้ป่วยมีอาการเข้าได้กับคำจำกัดความ 26 คน คิดเป็นอัตราป่วย 41.3/1000 ประชากร $(\frac{26}{630} \times 1000)$ ผู้ป่วยเป็นเพศชายทั้งหมดอายุต่ำที่สุด 17 ปี สูงสุด 59 ปี เฉลี่ยอายุ 33.3 ปี อาการที่ตรวจพบมีถ่ายเป็นมูกเลือด 92.3 % ปวดท้อง 65.4 % คลื่นไส้ 26.9 % ไข้ 38.5 %

อาการ	จำนวนผู้ป่วย	ร้อยละ
ถ่ายเป็นมูกเลือด	24	92.3
ปวดท้อง	17	45.4
คลื่นไส้	7	26.9
ไข้	10	38.5

สำหรับช่วงเวลาที่เกิดโรค ผู้ป่วยรายแรกเริ่มป่วยวันที่ 23 มกราคม 2530 โดยมีอาการปวดท้องถ่ายเป็นมูกเลือด วันต่อมาเริ่มมีอาการเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยมีผู้ป่วยสูงสุดในวันที่ 30 มกราคม ถึง 8 ราย แล้วลดจำนวนลงเหลือ 2 รายสุดท้ายในวันที่ 1 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 ฝ่ายควบคุมโรคติดต่อ ฝ่ายสุขภาพ และฝ่ายส่งเสริมรักษาพยาบาล ได้ร่วมกันรับผิดชอบในการเฝ้าระวังโรคจนถึงวันที่ 10 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2530 พบว่าไม่มีผู้ป่วยโรคนี้เกิดขึ้นอีกเลย และผู้ป่วยทุกรายก็หายเป็นปกติ

จาก Epidemic Curve และการสอบสวนรายละเอียดอย่างอื่น ไม่สามารถระบุแหล่งรังโรคของการระบาดครั้งนี้ได้แน่นอน

ผู้รายงาน

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดลำพูน

สถานการณ์โรค

โรคติดต่ออันตราย

อุทกโรค

เอเชีย	ป่วย	ตาย	แอฟริกา	ป่วย	ตาย
สิงคโปร์ 10-16 พค.	2	0	มัวริทาเนีย 4-25 เม.ย.	26	2

r= Revised figures

พิษของสารละลายอินทรีย์ที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม

เมื่อ 31 มีนาคม ค.ศ. 1987 สถาบันเพื่อความปลอดภัยทางด้านอาชีวอนามัยแห่งชาติ (NIOSH) ได้เผยแพร่ Current Intelligence Bulletin ฉบับที่ 48 เรื่อง สารละลายที่มีพิษต่อประสาท ไว้ดังนี้

การได้รับสารละลายอินทรีย์อย่างเฉียบพลัน สามารถทำลายสมรรถภาพความสมดุลย์ในการทำงานของร่างกายลงได้ จากการศึกษาทางระบาดวิทยาในคนงานซึ่งได้รับสารละลายอินทรีย์เป็นเวลานานพบว่าสารเหล่านี้ทำให้ประสาทเสื่อมลงและมีพฤติกรรมผิดปกติมากขึ้น อาการที่พบ เช่น อ่อนเพลีย จุกเสียด อารมณ์หรือบุคลิกภาพเปลี่ยนแปลงและยังทำลายสติปัญญา เช่น ความสามารถในการเรียนความจำและการรับรู้ลดลง จากการศึกษาทดลองให้สัตว์ได้รับสารละลายอินทรีย์อย่างต่อเนื่อง ปรากฏว่าได้ผลออกมาสนับสนุนว่าสารละลายนั้นสามารถทำให้เกิดอาการผิดปกติทางประสาทในคนได้

ในปี ค.ศ. 1984 สหรัฐอเมริกาผลิตสารละลายใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมประมาณ 49 ล้านตัน ซึ่งถูกนำไปใช้กับผลิตภัณฑ์ประเภทสี กาว ตัวฉาบ ตัวทำความสะอาด สีย้อม โฟลิมเมอร์ พลาสติก อุตสาหกรรมทอผ้า หมึกพิมพ์ ผลิตภัณฑ์เกษตรและยา คนงานประมาณ 9.8 ล้านคน ในโรงงานอาจจะได้รับสารละลายเหล่านี้โดยสัมผัสเข้าทางผิวหนัง หรือการสูดดม

ดังนั้น นายจ้างควรจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับอันตรายและการป้องกันตนเอง และหามาตรการแก้ไขปรับปรุงวิธีการทำงานให้รัดกุมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ควรจะได้มีการตรวจสอบผลการได้รับสารละลายเหล่านั้น และจัดให้มีการเฝ้าระวังผู้ที่ป่วยจากการได้รับสารชนิดนี้มากเกินไป

ถึงแม้ว่าจะมีนโยบายสาธารณสุขในการป้องกัน เรื่องนี้อยู่แล้ว NIOSH ก็ยังแนะนำว่านายจ้างควรพยายามหาทางป้องกัน และให้คนงานได้รับสารละลายในปริมาณที่ไม่สูงกว่าปริมาณที่ The Occupational Safety and Health Administration หรือ NIOSH หรือ The American Conference of Governmental Industrial Hygienist ให้อำนาจ 3 วิธีที่จะจำกัดปริมาณการได้รับสารละลายอินทรีย์ คือ

1. ใช้วิศวกรควบคุมการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด มีการระบายอากาศที่ดี
2. แยกคนงานออกจากห้องปฏิบัติการที่ใช้สารละลาย ใช้วิธีการควบคุมงานด้วยเครื่องจักรแทน
3. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันสารละลาย ได้แก่ ถุงมือ ผ้ากันเปื้อน รองเท้าบูท หน้ากาก แว่นตากันฝุ่น ชุดทำงานและเครื่องป้องกันระบบหายใจ